

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

НАСТАВЉЕНО 10.02.2005. године, са почетком у 9,40 сати.

Констатује се да је веће у неизмењеном саставу, а да су присутни заменик тужиоца за ратне злочине Кнежевић, пуномоћници оштећених, адвокати Даниловић, Баровић, Томић, Годоровић, Лозналијевић – Даниловић и Наташа Кандић, браниоци оптужених, адвокати Заклан, Јеврић, Продановић, Перковић, Вукотић, Перески, Калањ, Штрбац, Дозет, Јелушић, Ђурђевић, Бељански, Бојков и Апро.

Одсутни су браниоци, адвокати Петрушић, Станић, Станојловић, Левајац, те Илија Радуловић и Слободан Сташевић.

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Илију Радуловића замењиваће адвокат Ђорђе Калањ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Мугоша? Сагласни сте са овим?

Оптужени је сагласан да га на данашњем главном претресу брани адвокат Калањ Ђорђе у замену за браниоца, адвоката Радуловића и Сташевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су сви оптужени присутни?

Сви су оптужени, такође, присутни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како каже судска стража. Сведоци? Доктор Крунић - Протић, сви? Позовите све, молим вас. Добар дан. Доктор Ранка Крунић-Протић, Ви сте, је ли тако? Миљановић Богдан и Ковачевић Стеван?

Присутни су, такође и сви за данас позвани сведоци, Миљановић, Ковачевић и Крунић-Протић, те су сведоци Миљановић и Ковачевић упућени у засебну просторију, а приступи сведок др Ранка Крунић – Протић.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претходно, браниоче.

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Председниче, ја бих замолио да дозволите реч Милојевић Предрагу, пошто има примедбе на транскрипт са прошлог главног претреса. Ако дозволите сад или у некој каснијој фази?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније, касније, па рекли смо за транскрипте, смо рекли, господине Милојевићу и сви остали, значи, дајте то, све примедбе на транскрипте

написмено, напишите то, на страни тој и тој, уместо, односно стоји тако и тако, а треба да стоји тако и тако, значи, у том смислу напишите то, па ће то наше сараднице проверити. Касније ћу Вам дати прилику. Видим да желите нешто да објасните.

Сведок: др Ранка Крунић – Протић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца је?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Видомир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видомир? По занимању сте лекар?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Живите у Београду, према овим подацима читам, а Ви потврдите или? Живите у Београду, улица Далматинска, број?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: 60.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 60. Где сте рођени и када?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: У Паризу, 03.06.1954. године.

Са подацима као са записника од 19.04.2004. године, упозорена, опоменућа, као и на заклетву дату за сведока, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Крунић – Протић, саслушаћемо Вас као сведока. Дужни сте да казујете истину. За давање лажног исказа се кривично одговара. Нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би евентуално себе изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети, или, пак, кривичном гоњењу. У овом смислу, у овом правцу, Ви сте у поступку истраге, то је било у априлу месецу прошле године, ако се сећате, када сте саслушавани код истражног судије, дали заклетву за сведока, па Вас ја само на ту заклетву опомињем. Ви сте лекар по занимању, специјалности физијатријске, је ли тако, физијатар?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Специјалиста физикалне медицине и рехабилитације, физијатар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Физијатар. У новембру 1991. године, ако добро схватам, Ви сте радили у Селтерс бањи у Младеновцу?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то и тада била Селтерс бања? Видим, Ви овде кажете да сте радили?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Институт за рехабилитацију, Одељење Селтерс, болнички део Селтерс, стационарни део је био Селтерс. То је и сада институт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли и сада тамо радите?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Не, данас радим у Клиничком центру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Клиничком центру? Од када не радите у бањи, у Селтерс бањи?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Од новембра 1993. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ту Вашу бању, ако сам добро схватио, смештају се болесници којима је потребан одређени рехабилитациони третман, је ли тако?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је комплетна бања или само неки део бање, хотелског типа, у смислу смештаја болесника?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Бања се састоји од два дела, две зграде, једна за тешке болеснике и једна за нешто лакше. У том делу који је био за нешто лакше, а ја сам у том периоду који Ви спомињете, у том делу радила, било је 20 постеља које су се водиле као хотелске, а све остало је било болничко. Мислим да је било око 220 постеља, укупно у том објекту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том објекту?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Да. Цела установа има око 500 постеља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, разумем. Ви сте у потпису, и зато смо Вас звали као сведока, сада овде, Ви сте саслушани у поступку истраге. Причаћемо о томе како је дошло до тога, Ви сте у потпису отпусне листе за овде оптуженог Златар Вују.

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Да, видела сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте отпусну листу видели тада у поступку истраге. Ми ћемо Вам сада то поново показати. Укључите, молим режију да укључи документ камеру, па да можемо са документ камере на мониторе да пребацимо снимак овог документа. Требало би сада и на Вашем екрану да се појави.

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Појавило се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Мораћете мало да померите, да ли можемо више, то, тако и сада само мало изоштрити, не може више, али претпостављам да је довољно читко. Добро, имате ви сви ову отпусну листу, ово је само због нашег сведока. У левом доњем углу стоји Ваше име и презиме и питам Вас да ли је то Ваш потпис?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте ту отпусну листу, онако у глобалу, погледајте тај формулар, начин уношења у тај формулар података и тако даље, јер Ви сте рекли у поступку истраге да се Ви тога случаја господина Златара уопште не сећате?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Да, то је тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што је разумљиво, имајући у виду да је прошло. Колико сте имали пацијената у то време, односно за време док сте радили у бањи?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Установа је имала годишње 6.000 пацијената, мислим да сам ја могла имати око 1.000.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, да ли та отпусна листа формуларом својим и начином попуњавања и тако даље, да ли одговара отпусним листама које сте Ви сачињавали?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Да, то је отприлике форма која се тражила и то јесте то. Ми смо такве отпусне листе давали пацијентима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је једина медицинска документација са којом ми располажемо, везано за Селтерс бању и везано за господина Златара.

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: То ми је познато, јер је био неки потоп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте проверавали, покушали сте да прибавите и другу пратећу документацију. Шта све има од те пратеће документације, шта би требало да има?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Па, требало би да постоји историја болести.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: У историји болести би требало да буде картон, односно историја болести у формулару, две хартије А-4 формата, у којој на првој страни су подаци о пацијенту, а са унутрашње стране се пише објективни налаз, тегобе, амнеза и све остало, и евентуално прибелешке о дешавању, ако се нешто посебно десило на одељењу у том периоду. Поред тога, обично би требало да иду неки лабораторијски налази, затим, уколико је потребно, па је урађено неко РТГ

снимање, значи, рентгенски снимак, онда је то у прилогу те историје, то је отприлике, и ЕКГ обично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Терапијски листови?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Терапијски листови су давани пацијенту. Један терапијски лист пацијенту, а други, а пацијент носи на одељење, односно на електротерапију и кинезотерапију, тако да ти терапијски листови нису морали бити обавезно саставни део историје по отпусту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где би се тај други, који је на одељењу, односно кинезотерапији или ове друге, где се чува?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Они се нису више чували.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они се уопште више нису чували?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Да, тако да остаје само тај терапијски лист пацијента.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Евентуално, ако га је пацијент сачувао, установа то сигурно није сачувала?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Не, није, установа га није сачувала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да у њему стоји тачно ког дана, у које време је извршена, односно урађена која терапија, примењена која терапија?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Не, на том терапијском листу није морало то да пише. Морало је писати код пацијента, у терапијском листу, у ком времену је морао доћи на терапију и да ли је био на терапији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли је био на терапији?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Да, а то није писало у картону, различитог су материјала, ово је било од обичне хартије, а тај терапијски картон који је ишао на терапију је био од неког чвршћег материјала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је режим био тамо у том делу где се налазио господин Златар? Ви рекосте да је он био, то сте рекли у поступку истраге, па Вас питам, да ли је то тачно, да је био на трећем спрату?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Не, рекла сам да сам ја водила трећи спрат и да је врло вероватно да је био на трећем спрату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аха, то, е, шта то значи?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Па, то значи да је лифтом могао да дође до своје собе, а на правом спрату је најчешће, уколико је било јако тешких пацијената, на првом спрату су били, с обзиром да су на првом спрату кинези сале, електротерапија и слично, били они који су били теже покретни, уколико има места у тим собама, били су и лакше покретни, да се претпоставити да, с обзиром да је он био ипак покретан, на основу овога, да је био покретан са штаком, да је он био на трећем спрату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, дакле, на основу тога Ви закључујете?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Да, да је могао бити на трећем спрату, лифтови су били покретни, мислим, радили су, није било тих проблема, тако да смо, коме је требало евентуално некада су и терапеути или сестре помагале за превођење на терапију или нешто слично, али претпостављам да је био на трећем спрату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према овоме, господин Златар је у Вашу бању примљен 18.11, то је понедељак, а ако ја добро схватам, пријемни дан на Вашем одељењу је био четвртак?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада, шта то значи, како је могуће да буде примљен у понедељак 18-ог, а пријемни дан је у четвртак?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Сва одељења имају одређен број слободних места која су обавезна да дају за датум пријема. Значи, на мом одељењу је то, на пример, било 12 места, пошто је одељење било огромно. И сада, значи, за сваки четвртак ја сам имала 12 слободних места и ту су долазили пацијенти који су већ били заказани. За случај да смо имали слободних места, ми смо, једноставно, то пријављивали пријемној служби и на та слободна места су се примали пацијенти који су долазили ван заказаног термина, тако да је, значи, било пријављено да постоји слободно место на одељењу и он је примљен у неки понедељак. Значи, Војно-медицинска академија је довозила било који дан пацијенте и примани су тамо где је било слободних места. Значи, на мом одељењу је био, значи тај понедељак, слободно место, тако да постоји, ја сам то проверавала, па сам видела да је то понедељак и то је реално могуће, да је примљен у понедељак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је могуће, рецимо, да се место резервише, да се, дакле, унапред обезбеди пријем у бању, кроз три, пет, не знам ни ја, десет дана, као нешто што је извесно, да се резервише пријем у бању унапред, па да се не дође тај дан када је резервисано, него се дође касније?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Не, онда се отказује пријем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отказује се пријем, ако се не појави тај дан?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Ако се не појави тог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је резервисан?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете шта Вас питам? Да ли је могуће да се деси, да неко резервише пријем за понедељак?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: То је тих 12 места о којима ја, на пример, причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Ако се не појави тог дана, одмах то место иде у слободна места, одмах се пријављује да се пацијент није појавио и то иде у слободна места и о томе даље одлучује пријемна служба, шта ће бити са тим местом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли могуће да неко дође у бању у четвртак, стварно, а да је по папирима, дакле, примљен у понедељак, да он та три дана није у бањи, знате, дошао је у понедељак, донео је папире?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Не, манипулација са датумима тог типа није могло бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, дошао је у понедељак, донео је папире?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Ако је дошао у понедељак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Примљен?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Тај му датум пише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Примљен и потом напустио бању, није му одређена никаква терапија или изостао са терапије и тако даље, да ли је тако што могуће уопште?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Не, морао је бити оног дана када је дошао и ако је примљен, а овај је примљен тада, тај датум пише на историји и он је засигурно тог дана се појавио на одељењу. Не може бити другачије, није постојала манипулација са датумима тог типа. Постојала је, на пример, варијанта викенда, али то је петак после подне, уколико пацијент пријави да има некога, да би отишао кући или нешто тако, постојала је могућност, значи, да се он пријави, да се то упише у

неке књиге и да за вечерњу визиту не буде присутан, значи, за тај викенд и морао је доћи у недељу вече, значи, бити присутан на визити у недељу вече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су визите биле два пута дневно, изјутра и увече?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Два пута су биле визите, значи ординирајућег лекара ујутро, а онога ко је дежуран, увече. Почињале су, да Вам то причам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, да.

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Почињале су, истина сходно томе шта се дешава на одељењу. Пошто је обично био само један лекар дежуран на 500 људи, то је могло бити свашта, али уобичајено је било да се почиње око пола осам, уколико нема неких посебних догађања на одељењу, почиње око пола осам и визита се могла завршити, уколико је било без, значи, неких интервенција у току визите, до, на пример, девет увече. Али, при томе се обилазе обе зграде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се евидентирају, евентуално, одсутни?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Одсутни, да, уколико неко није био присутан, тај се евидентира и сутра ујутро се, најчешће, била пракса, отпушта. Значи, пацијент је био обавезан да буде на вечерњој визити и да изјави да ли је добро или није. На питање, како сте, имате ли неких проблема или слично, морао је нешто да одговори. Морао је бити присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем. И ако га нема те вечери, на вечерњој визити?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Он је забележен и сутра отпуштен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сутра баш отпуштен?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Па ја мислим 90% да је било отпуштено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Или бар са мог одељења, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем.

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Дешавало се можда и да није, али мислим са мог одељења, јесу. Нису имали никакве привилегије, ако тако могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, шта рекосте, шта је био проблем тамо са том документацијом, Ви сте тражили у бањи?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Па, јесте, нешто се догодило, да ли је пукла нека цев за грејање или нешто, па је поплављено нешто било или слично, тако да у тим подрумским просторијама где су чуване историје, јер постоји нека обавеза чувања медицинске документације, да ли десетак година, чини ми се, тако да је пропала не само та, него један огроман број документације је пропао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Желео бих само још нешто да расправим, везано за господина Златара, има ту и општих прича, али конкретно за господина Златара је извесно према његовим тврдњама, да је њему та рана након неколико дана пукла, прокрварила, па како он каже, вратили су га назад на ВМА ради збрињавања, хируршког збрињавања те ране?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако што се не види из ове отпусне листе?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Не, то се не види из ове отпусне листе. Али теоријски је постојала могућност да уколико се нешто догодило, али овде то не пише, да је он био одведен ујутро и враћен у току дана. Постоји та теоријска могућност. Није могао бити задржан тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ако би био задржан?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Онда би морао да се пише прекид у отпусној листи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прекид у отпусној листи и онда би се, практично, сачињавала поново?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Нова би се отварала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отварао би се нови пријем?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Да, нови пријем би био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем.

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Значи, могао је бити као на амбулантно, амбулантни третман послат тамо, да се обради рана и да се врати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да се врати назад?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Да, али да је остао тамо још један дан, отварала би се нова историја, а са тим датумом би се затварала ова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је био режим посета у том делу, на том Вашем одељењу?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Уопште у рехабилитацији, режим посета, да кажемо је флексибилан. И стимулише се што више да породица или пријатељи долазе, тако да је био потпуно слободан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ту није било оних временских ограничења и тако даље?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Никаквих сатница или нешто тако, не. Сем за изузетно тешке пацијенте који су се налазили на интензивном делу где се онда договарао и разговор са породицама или слично, па је ту онда постојало неко време када се саветује породици да дође да би са лекаром поразговарала или слично, а иначе, за све остале је било потпуно слободно, ко дође, добро дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су пацијенти долазили код Вас, овде стоји да је он упућен са ВМА?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Па, највероватније санитаром, ја само могу да нагађам, али уобичајени начин превођења пацијената са ВМА је био санитаром.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Санитаром, њиховим санитаром?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Да, да. Мада ја немам везе са пријемом, тако да ја, фактички не примам човека на пријему, пријемна служба је у старој згради и ту је одељење пријемне службе, где је радио др Никчевић, који је сада покојни и он је примао пацијенте који дођу санитаром са ВМА и онда размешта према ономе где је пријављен број слободних места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Докторка, ја бих Вас замолио само да прочитате ту, практично да нам преведете ту упутну дијагнозу, односно завршну дијагнозу, само да нам је преведете на српски, шта то значи, шта је то уствари?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: То значи да је од неког оружја, неког на пример метка или нешто слично, наступила повреда феморалне регије, односно надколоне регије леве ноге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Леве ноге?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Натколоне регије леве ноге?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Да, леве ноге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово је стање после?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: После тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тога?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, сада на отпусном писму са ВМА где стоји да се преводи у Селтерс бању од 18.11.1991.године, значи пре него што је дошао код Вас, има више неких дијагноза?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Да, то је могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има више неких дијагноза, па нас мало буну, што је овде као упутна дијагноза само једна, а овде их као завршних има више?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Добро, ту је одабрана нека која је била, овде и пише на једном месту да та рана се цернира, то значи да цури и да је око тог места тумефакт величине длана, значи ту је постојала могућност да је оно што сте питали да је отишао на неколико сати да се то регулише и да се врати назад, а одабрана је једна од тих дијагноза, ја не знам како изгледа отпусна листа са ВМА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сада ћете добити да то погледате, има их четири или пет и једна од њих је ова овде која се наводи као, померите то Снежо мало десно, тако и сада можете мало зумирати да се боље види.

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Видим, видим, видим. Прва дијагноза није значајна за рехабилитациони третман, зато није прва, друга је дијагноза та која је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уствари, значајна за?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: За нас била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Вас била значајна?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем. Како је дошло до тога да Ви уопште сведочите?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Па, вероватно што сам потписана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је контактирао и како?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Адвокат ме је питао да ли сам ја та и та, пошто сам упућена, чини ми се на претходном парчету хартије, који ја сада не видим, али ту су три потписана имена. Једно је Миодраг Уљаревић, једно је Лазар Никчевић и треће сам ја. Лазар Ничевић је покојни, а у то време др Уљаревић је био шеф одељења или мени шеф, ајде да тако кажем, и на отпусним листама се потписује, онај ко је водио пацијента, онај ко је био шеф одељења и онај који је био начелник болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко сачињава отпусну листу?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Односно постоји вероватноћа да је у то време био и неки секундарац код мене на одељењу, али, свеједно, не може отпусна листа изаћи са одељења, а да је ја нисам видела или потписала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно.

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: А онда је потписују још и њих двојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте контактирани, дакле, од стране адвоката?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Као особа која је била у директном контакту са господином Златаром.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватио сам и да Вас је контактирала родбина господина Златара, па Вам показивали неку фотографију?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Адвокат је приупитао да ли ја познајем, да ли се сећам тог човека. Не, не сећам се, тако сам му рекла, онда ме је питао да ли би помогло да се ја присетим уколико неко, евентуално, дође да ми покаже слику тог господина, мислим да је долазила мајка, ја сам рекла да може да дође на Клинички центар, она је дошла, ја сам слику видела, али не сећам се стварно човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

ЧЛАН ВЕЋА – СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Само једно питање: Ви кажете, када је вечерња визита, да пацијент мора да буде присутан? Уколико не би био ту, онда би то значило на Вашем одељењу, да би већ следећег дана био отпуштен? Је ли тако, тако сам схватила. А да ли сте некада некога ангажовали да иде у потрагу за пацијентом, обзиром да сте рекли овамо када сте били саслушани, да уколико не би био увече у визити, уколико се не појави ујутру, тражио би се пацијент полицијски?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Да, то је увек обавеза установе, да уколико се пацијент не нађе, да се обавести СУП, јер постоји могућност да се нешто пацијенту десило.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Да ли се то увек пријави, ако није присутан пацијент, да ли сте то увек пријави? Зато што нисте сада спомињали то, па ме интересује, рекли сте, аутоматски буде сутрадан отпуштен?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Да, на мом одељењу то је тако, али искрено да Вам кажем, ја се не сећам да ме је неко питао то, али могуће је да ме је то неко питао да се баш увек полицијски тражило, али ми смо обично налазили наше пацијенте или је неко од оних који су били са пацијентом у собу, а он није присутан, знао шта је са њим. У том случају, ви сте били у обавези да то пријавите.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Да ли се то Вама дешавало некада?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: На одељењу?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Да?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Код мене? Не. Мене су водили као прилично незгодну.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Добро. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Питања даље, молим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: У истрази је сведокиња говорила о датуму пријема у бању и спомињала је да је погледала у своју документацију и спомињала је да се ради о 11. новембру, да то је био понедељак, а касније, када јој је предочена та документација да се ради о 18-ом, дала неко објашњење, па ме занима, како је дошло до тог датума 11. новембар?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте шта вас пита заменик тужиоца?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте заиста у истрази у више наврата?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Ја нисам рекла да сам своју документацију прегледала, ја своју документацију немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Ја сам погледао у календар, па сам установио да је тај 11. новембар био понедељак и тако даље, значи, нешто ипак има?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Да, ја сам видела отпусну листу, мајка ми је донела слику и отпусну листу и ја сам ту пребацила, пошто је новембар у питању, мислим, па сам рекла 11. или тако неки датум у новембру, је ли тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Али, нисам рекла да сам своју документацију прегледала, јер ја то немам. Не поседујем никакву документацију тог типа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Ево, то је страна 2: моје одељење је имало пријемни дан четвртком, међутим, ја сам погледала у календар па сам установила и тако даље?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: То је тачно. Значи, ја сам, извините, ако смем да завршим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И 11. и 18. новембар су понедељци?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И 11. и 18. су понедељци, и један и други датум је понедељак, то је неспорно.

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Пошто сам видела неки датум, тада сам била то запамтила, потражила сам да видим који би то могао бити дан и нашла сам у календару да је то био понедељак, али своју документацију, у то сам сигурна да Вам то нисам тако рекла, ја не поседујем никакву документацију, ни о једном пацијенту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Спомињала је да постоје сестринске књиге у бањи? Шта је то?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: То су свеске, да то одговорим сада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: То су свеске А-4 формата, каро хартија, мислим, у којима се пишу прибелешке о вечерњим визитама. Обично након године дана, значи, ту се пише и да ли је пацијент затечен, није затечен и слично, и да ли је било неких проблема и слично, значи, сестре воде, након годину дана се та документација обично одлаже и баца, то није документација која би се могла наћи. То није званична документација. Мислим, јесте званична за установу, не знам како да Вам то објасним, али није она која је обавезна за чување. То је проточна, да тако кажем, документација, која се после одређеног времена, баца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Председниче, да вратимо ову отпусну листу из бање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, замолићемо режију да поново врати снимак са документ камере на мониторе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Пише овде, почетак текста: примљен на рехабилитациони третман због болова са унутрашње стране леве натколенице. Да ли је он примљен ту због болова или због наставка лечења? Да ли зна то да нам одговори?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ту додуше стоји и нешто друго, да отежано хода, а након вишеструких прострелних повреда тог предела, је ли тако?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Основни симптом сваког пацијента је бол, значи битно је да ли пацијент има бол или не. А затим иде функционално стање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Као симптом, значи, што је основно имао, је бол, као функционално стање имао је отежани ход, а зашто је било, због вишеструких прострелних повреда тог предела.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Разумео сам ја то, али мене интересује, да ли је он примљен на рехабилитациони третман због болова или је примљен због наставка лечења или једно не искључује друго?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вас питао то на овај начин, госпођо Крунић-Протић, да ли је он, да ли се види из овога да је упућен са ВМА код Вас или из какве друге установе?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Па, пише повређен у Вуковару тада и тада, лечен на ВМА до пријема у ову установу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лечен на ВМА до пријема у ову установу? Знате зашто Вас то питам? Зато што на оном другом папиру, који малопре видесмо, доле у доњем левом углу стоји «преводи се на лечење у Селтерс бању», знате, преводи се на лечење у Селтерс бању?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: То је формални израз, објаснићу, превођење значи отварање нове историје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде не видим да је доведен на даље лечење са ВМА, него, једноставно, лечен је на ВМА до пријема у ову установу, лечен на ВМА?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Да, то значи да тог дана је био на ВМА и онда је наставио лечење овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде видим чисту повезницу ВМА – Селтерс бања, али овде сада не видим исту такву, додуше то је формулисано овако како је формулисано?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: По мени је формулисано, знате у то време, нисам знала да ће то бити судски спор. Али покушаћу да Вам објасним на садашњим пацијентима: на пример, ја радим на ургентној неурологији и ми наше пацијенте преводимо, на пример, у Селтерс, али се затвори једна историја на Ургентном центру, неуролошког пацијента и онда се, значи, отпуст је на пример, претпоставимо да је то данашњи датум, 10. фебруар, а отвара се нова историја са 10. фебруаром у Селтерсу. Значи, он наставља лечење тамо и тамо би исто тако написали да је он до пријема у Селтерс био на Ургентном центру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта би се десило да Ви нисте имали у четвртак 12 слободних места, па ни следећег четвртка, зато што је, једноставно, Ббња пуна? Па би дошао на ред за рехабилитациони третман, што се данас јако често дешава у нашим установама, тек кроз неких месец или два месеца?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: То не иде тако. Ви имате обавезу, значи, да имате одређени проток на одељењу пацијената и то ја причам о цивилним пацијентима, значи, не онима који су били повређени у неким ратним околностима. Цивилни пацијенти и данас, а и тада, примају се по одређеном ритму, колико одељење, односно установа може да прими и свако одељење добије обавезу колико недељно мора пацијената да прими. То би значило, да у одређеном периоду, мора да и отпусти одређени број пацијената, тј. да заврши њихово лечење и то према, значи, чак и према полу, према томе, ако сам ја морала да примим 12 недељно, значи да сам ја и отпуштала 12 недељно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без обзира што лечење можда није завршено?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без обзира што лечење њихово можда није завршено?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Апсолутно. Значи, ја у односу на Фонд имам ту обавезу, односно установа има у односу на Фонд. Ово ја не знам како је плаћено, мислим, нити знам који су то, али могу да отпустим и више, уколико је пацијент завршио лечење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Према томе, ја на тај начин добијам слободна места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем.

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: И пријављујем слободна места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем, Ви сте направили 12 слободних места?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: За четвртак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А појавило се 30 људи који претендују да буду међу тих 12? Разумете?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: О томе не одлучује лекар на одељењу, за то постоји пријемна служба која пријемне књиге регулише и на основу тога се одређује ко ће бити примљен, значи, то када је он добио решење, када је преведен или слично. Када је цивилни пацијент у питању, значи, када за њега плаћа Фонд за здравство Београд, то одлучује пријемна служба, односно начелник одељења, тј. болнице, то је доктор Никчевић. Значи, он прави тај распоред, а ја само знам колико морам места да ослободим недељно и по полу, извињавам се, и по полу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли може да погледа само ова два друга потписа, пошто је овај њен, очигледно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, па рекла је ко су ти људи. Сведок је рекао ко су ти људи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Па да, али су то потписи доста слични. Да ли препознаје потписе Уљаревића и Никчевића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сећате?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Један је покојни, па не знам, право да Вам кажем, али ако бисте ми приближили тај потпис Уљаревићев.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте, дајте.

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто ставите на документ камеру. Добро, погледајте.

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Да, могло је да личи на Уљаревићев. Претпостављам, пошто су слична оба потписа, да је на пример, могло бити да је Уљаревић потписао оба потписа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то се може десити?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Да. Ако је један био на годишњем одмору. На пример, могао је на датум отпуста, значи, овог 18.12, могао је Лазар Никчевић бити одсутан. У том случају, је потписивао оба презимена онај ко је водио отпуст.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то није било ништа неуобичајено?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Пошто видим сада шта питате, погледала сам, да су то практично два иста потписа, постојала је та варијанта, уколико је овај други био одсутан, да потпише један на оба места.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: А та коришћења годишњег одмора, да ли је то у новембру месецу уобичајено, да ли зна нешто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро сада то, немојте то. Не, не, немојте одговорити на ово питање.

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Па, ја могу да одговорим, независно од тога, према себи, ја увек користим у децембру. Не знам за доктора Никчевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Каже овде у овој отпусној листи, на крају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало се примакните микрофону, колега.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Не могу, дугачак сам. На отпусту, ход без помагала, то пише?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ожиљак миран, контрола хирурга?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: У исказу окривљеног Златар Вује од 26.12.2003. године, на задњој страни, каже, ја сам, то је први, други, трећи, четврти пасус, ја сам био рањен у ногу, погођен сам сачмаром и био сам, такорећи, непокретан, кретао само се помоћу штака, а са једном штаком сам отишао из бање, а овде на отпусту пише, ход без помагала?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Које је питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, које је питање, а питање је да коментаришете ову тврдњу господина Златара који заиста то тврди, ово што је сад заменик Вам рекао?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Он је сигурно био оспособљен за ход без помагала, а да ли је он користио помагало, то је његова ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Разумем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: (заступник оштећених) Каже сведок да је, ако не буде на вечерњој визити, обавезно се отпушта. А да ли је могао да се оправда, да му је закаснио аутобус или нешто слично?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Коментар није у реду, јер наши пацијенти нису због тога могли бити одсутни. Они су евентуално могли бити одсутни из других разлога. У згради је постојао и ресторан и телевизијска сала и слично, могло се десити, значи, да у току визите то што Ви питате, није могуће ово, закаснио аутобус или неке такве ствари, то можда, теоријски постоји и та варијанта, али разлози за неприсуствовање визити су обично биле вести. Извините, у то време је било битно људима да буду на телевизији и да чују вести. Значи, то је постојало као могућност, па да онда дођу, па да кажу, био сам на вестима, онда га скину са тог списка, у вечерњим сатима и тако. Постојала је та варијанта.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Видите о чему се ради. Нисам ја ово питао за вести унутра, него је рекла докторка, да може да иде ван после јутарње визите, да може да шета у град и тако даље. У том смислу, питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уколико може, наравно.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Уколико може, рекла је да може да оде па да оправда изостанак. То се уважавало.

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Мене нико није питао за излазак. Ви кажете да сам ја то рекла.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: То пише у изјави.

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Сада, мене нико, Ви кажете да сам ја сада рекла.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, не, сада овде у Вашој изјави?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Да, било је дозвољено да пацијенти оду у град, за случај да им треба поштанска служба, тога није било, на пример у Селтерсу, то сада постоји нека банка и слично, у то време то није постојало. Значи, за случај да им је требало да нешто купе, то је на некој удаљености, на пример до километар, ја мислим, постојала је могућност да оду, до поште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, могли су у току дана да се удаље?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Да, у току дана, али није постојала могућност да се врате аутобусом, молим Вас, ту не постоји редован градски превоз

на таквим релацијама, то је сеоски превоз, на пример да неко ухвати из центра Младеновца аутобус за Селтерс, то је, отприлике, на километар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није суштина у томе.

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Ко је могао да хода до нечега, на пример, до поште у Младеновцу, онда се могао и вратити назад, претпоставимо, да господин није био у том тренутку у стању да то ради. Значи да није могао прећи километар пешке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суштина је само у овоме: неко није био на вечерњој визити, уписан је да није присутан, да ли је и до када је био у обавези да евентуално то одсуство оправда, да не би био сутрадан ујутру удаљен из бање на дефинитивно, како Ви рекосте, у 90% случајева? То је суштина питања.

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Нису постојали неки чврсти, пазите, ту лекар није никада спавао до поноћи, до поноћи се ту нашло оправдање где је неко или није, не бих умела тако прецизно.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли се то уважавало?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Да, уважавало, што се мене тиче, бар, ја знам како сам ја то дежурала, одем, па видим човека, да ли се вратио или није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно и претпостављам да се и то евидентира у тим сестринским књигама?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: И онда се скине тај пацијент са тог списка, да ујутру не би био проблем на јутарњем састанку, јер се на јутарњем састанку свако јутро онда каже, визити није присуствовало толико, на пример, два човека нису нађена или су за отпуст.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем, разумем.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли би било то отпуштање, и ако је неопходан да присуствује, ако би то угрозило медицински третман, медицинску терапију, не можеш отпустити човека, ако је обавезан да буде на терапији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сведок је рекао у 90% случајева.

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Па, ја могу само да кажем, разлог је могао некада да буде алкохолизам и те ствари, а не медицински, да искрено кажем.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Може ли пацијент да оде на викенд, а да се не јави, како она каже петком ујутру?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не може? А да ли се дешавало то?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Ако се дешавало, мени није познато.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Није Вам познато?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Мени не, на мом одељењу сигурно није.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У реду. Из исказа Златар Вује се види да је њему рана пукла и да му је стварно та рана пукла, како он каже, да ли би то било евидентирано у отпусној листи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо сведока.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли би било евидентирано?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Није тако одговорила.

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Не би морало бити евидентирано у отпусној листи, али из тог разлога сам ја и питала за документацију медицинску, највероватније би било евидентирано у историји болести.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У самој отпусној листи не?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: У самој отпусној листи није морало бити, али би вероватно било евидентирано или бар 99% случајева би било евидентирано у историји болести.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А историја болести овде не постоји?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Проверавали смо.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли може да се склони са графоскопа ова отпусна листа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Молим режију да врати редовене снимке на мониторе. Не треба нам више ово са документ камере. Хвала.

НАТАША КАНДИЋ: Замолила бих сведокињу да каже на ком писму су формулари, 1991. године, а на ком писму су данас формулари? Да ли латинично, да ли ћирилично писмо?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Верујте да не знам, ја то не разликујем. Када гледам и пишем, не разликујем, не знам. Не запажам то, немојте ме погрешно схватити, стварно не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Којим писмом она пише када пише отпусну листу?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Машине су латиничне. И тада су биле латиничне, свакако, а и данас, већина је латинична. Или бар оне са којима ја радим су латиничне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: То су механичке машине, о њима причам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су 1991. године углавном сви формулари били на латиничном писму? Да ли је могуће у то време, да бања Селтерс и болница Ваша имају обрасце на ћириличном писму?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Заиста не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је сведокиња раније видела овај упут са ВМА?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Оно парче хартије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ово друго?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Вероватно да сам видела када је пацијент примљен. Мислим, ако мислите у овом периоду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро.

НАТАША КАНДИЋ: Где се чува документација та коју сведокиња помиње, која је уништена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла је да је то у неком подруму било тамо.

НАТАША КАНДИЋ: У којој згради?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: У старој згради, где се налази ложионица. Тада је постојала стара ложионица у Селтерсу и тамо се налазила.

НАТАША КАНДИЋ: Где се налази пријемна зграда?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Пријемно одељење се исто тако налази у старој згради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тој старој згради?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: А где се чувају пријемне књиге, оно када се уписује у деловодну књигу?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Исто тамо.

НАТАША КАНДИЋ: Протоколи?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су протоколи, такође, уништени?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Ја, заиста, немам појма о томе, али претпостављам, сви ти протоколи се након године, сваке године отвара се нови протокол, значи, ти протоколи се склањају. Претпостављам да су и они могли бити у подруму, поготово 1991. година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, питање, колико је то за сведока.

НАТАША КАНДИЋ: То је врло важно, зато што сви они који се примају у бању, они се уводе у протокол.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слажем се, слажем се, али питање је колико је то за овог сведока, а ми смо.

НАТАША КАНДИЋ: Пошто каже да је проверавала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуномоћниче?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Могу ли да кажем како сам проверавала, да не буде неспоразума?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснили сте Ви то. Објаснили сте, схватио сам ја то, када сте дошли у ситуацију да сведочите.

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Нисам ја ишла физички у подруме да то тражим, ако сте то мислили и проверавала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него сте питали?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Не, нисам то радила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо то проверавали, добили смо од њих одговор, значи ова питања нису за сведока. За установу да, али за сведока не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сведокиња зна, шта је предмет овог суђења, због чега је оптужен Златар Вујо?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Имам само благу представу.

НАТАША КАНДИЋ: Шта је та блага представа и шта зна о овом предмету?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Оно што ми је прочитано када сам била прошли пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У поступку истраге, је ли тако?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, молим?

АДВ. СЛОБОДАН ТОМИЋ: Интересује ме само, колико је сведок 1991. године имала радног стажа и колико дана годишњег одмора, радних дана? Да ли се сећа, извините?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Сада ћу покушати да се сетим. Могла сам да имам 10 или 11 година радног стажа.

АДВ. СЛОБОДАН ТОМИЋ: Колико дана годишњег одмора, радних дана?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Не знам тачно, али претпостављам да су била 24, на пример, 24, 25, али не знам тачно, заиста.

АДВ. СЛОБОДАН ТОМИЋ: Сведокиња је малопре изјавила да свој годишњи одмор користи искључиво у децембру. Како је онда потписала отпусну листу, ако је користила годишњи одмор?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Не, ја сам рекла сада на Клиничком центру, ја радим већ 11 година на Клиничком центру и користим годишњи одмор у децембру.

АДВ. СЛОБОДАН ТОМИЋ: А када сте тада користили?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Тада сам била богатија, па сам га користила у летњим месецима.

АДВ. СЛОБОДАН ТОМИЋ: Хвала.

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Сада га користим онда када морам да га искористим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хтели сте Ви још, замениче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: У овој отпусној листи Селтерс бање, говори се у првом пасусу, да је лице које је примљено, повређено у Вуковару 30.10.1991. године, док у свим осталим документацијама са ВМА се говори о 31. октобру, као датуму пријема тамо, значи, одакле јој тај податак о 30. октобру? Прикажите то.

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Није то толико значајно, али ћу одговорити то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Добро, Ви одговорите, а да ли је значајно, то ћемо ми проценити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Замениче, поставили сте питање, молим Вас.

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Зато што се уобичајено пацијент пита, када се то догодило, ако је он рекао, на пример, 30-ти, онда је тако било записано. Може тако да се деси. Многи пацијенти кажу, десило се на Светог Јована, па не знам шта и тако даље, мислим у том смислу, па онда морате да погледате, ако нисте сигурни који су то датуми, отприлике, мислим, различити су начини формулације онога шта пацијенти кажу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Јелушић?

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Хвала. Замолио бих сведокињу да одговори, да ли између рехабилитације и лечења постоји у медицинском смислу, разлика?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Рехабилитација је специфичан вид лечења, у медицинском смислу, не значи.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Ја не знам да ли је сведокиња имала прилику да види отпусну листу са ВМА, тамо на крају отпусне листе, дословце стоји: болесник се преводи ради наставка лечења у Селтерс бању, Младеновац?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Па, ја мислим да сам Вам одговорила. То је специфичан начин лечења, према томе, да.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Значи, то подразумева да је Вуји Златару лечење настављено и у Бањи Селтерс?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лечење? Да ли је лечење?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Рехабилитација је специфичан начин лечења, тако да јесте, лечење, али то не мора да значи хируршко лечење, не ово, не ово, значи, рехабилитациони третман је посебан начин лечења, медицинског третмана. Само се не користе увек лекови, хирургија, мислим, није то у питању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно. Користи се нека друга терапија?

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да, наравно, разумео сам, хвала. Још само једно питање, уколико сведокиња може да се сети, то је наравно период 1991. година, када је на ВМА био повећан број ових пацијената, дакле, са оваквим повредама. Да ли се може сетити, да ли су у бању стизали пацијенти непотпуно залечени, управо због тога, што на ВМА више није било места, требало је примити нове пацијенте, повређене, рањене, дакле да су стизали и они који, рецимо, по природи ствари, не би долазили још увек на рехабилитацију, него нешто касније?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете шта Вас пита бранилац?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Постојала је могућност, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, ако се сећате, не да ли је постојала могућност, него, да ли се сећате или не, да ли је било тако што или не?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Па, у принципу, није било сигурно примљен ниједан пацијент који би био за неко даље специјално хируршки третман или слично, могао је имати неке друге опште тегобе. У Селтерсу, односно у сваком рехабилитационом центру ради, нормално, интерниста, неуролог, кардиолог, према томе, могао је имати и разне друге сметње, а да то ВМА није решавао, а да се решавају даље у поступку рехабилитације. Значи, нису морале све ствари бити решене том пацијенту, да би он био идеалан за рехабилитациони третман, значи, идеалан рехабилитациони третман се може спроводити и под отежаним околностима, значи, када пацијент није идеално спреман, а тај се третман наставља, значи, у установи за рехабилитацију. Није морао бити, значи, кардиолошки збринут, интернистички до краја, гастроентеролошки, те ствари нису морале бити збринуте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, бранилац је питао нешто друго, да ли се сећате, да ли је, евентуално, било случајева да су у Селтерс бању на ову врсту лечења, рехабилитационог, примани људи да, тако кажемо, преурањено, да им практично лечење на ВМА још увек није објективно завршено, а они су, ипак, долазили у бању?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Па, ја не бих могла тако директно одговорити.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Ја се извињавам?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Рискантни нису долазили, ако би могла можда, ето тако, општије да одговорим, мислим, не могу да кажем, да ли је ВМА могао да мисли да је завршио лечење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мени ово личи са Златаром на то.

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Али, рискантни пацијент није био примљен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате, ово ми са Златаром личи на то, њему још цури из ране, пуца рана, зашива се накнадно и тако даље, као да није завршено?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Рекла сам, на рехабилитациони третман се примају и пацијенти који имају спољни фиксатор, на пример. Не знам да ли знате шта је спољни фиксатор, према томе, мислим и такав пацијент се прима на рехабилитациони третман и на њему се може вршити рехабилитација. Значи, и тај спољни фиксатор трпи одређене процедуре, како електротерапије у рехабилитацији, тако и кинези. Према томе, то није завршено ортопедско лечење, а тај се пацијент прима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: То би посредно био одговор на, ја се надам.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Ја сам само још хтео, из ове отпусне листе са ВМА; управо сведокињи предочим да је 8.11. извршена једна операција, уствари, да је урађен секундарни шав на левој натколеници, тако да је то нешто што је свеже природе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тачно, у документацији са ВМА стоји да је 8.11. Златару рађена секундарна обрада ране на левој натколеници, десет дана пре пријема.

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: И питање је у ком смислу? Ја радим на Ургентном центру, молим Вас, ми пацијенте дижемо свеже оперисане првога дана. Немојте ме погрешно схватити, секундарни шав није онеспособљујућа ствар код пацијента. То је редован поступак за рану која није зарасла.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Ништа, хвала, ја сам добио одговор на оно питање. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Браниоци немају? Господин Златар.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Добар дан. Господине председниче, ја бих само да предочите, ја јесам отпуштен без штацие, то пише лепо и у отпусној листи. Али да предочите мој исказ на 8. страни од 1.07, први пасус, где сам ја лепо изјавио, да сам ја отпуштен из бање без штацие, али сам имао своју штациу, па када дуже пешачим, ја сам носио своју штациу. Мислим то је на оно тужиочево предочавање. Друга ствар, за 30.10, што се спомиње, ја сам рањен 30.10. и то и сада тврдим да сам рањен 30.10, али сам на ВМА у току ноћи 31.10. примљен. Значи, госпођа када ме питала, када сте рањени, ја сам можда махинално рекао 30-ог, али и сада тврдим да сам рањен 30-ог, али сам на ВМА стигао 31. и зато ми се на ВМА води 31.10.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ово схватамо као објашњења, господине Златар. Ја бих Вас само нешто питао, на ком спрату сте били?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: На трећем спрату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На трећем спрату?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: На трећем. На трећем спрату, лифтом сам ишао и они су већином седели поред физикалне терапије, има телевизија, и ту смо углавном били или смо ту или смо доле у холу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

Даљих питања сведоку више нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим? Да ли тражите неке трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ - ПРОТИЋ: Не.

Сведок трошкове доласка не тражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Можете ићи.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Да ли, видео из начина како сте Ви сада испитивали овог сведока, да ли је нама дозвољено да убудуће све сведоке испитујемо на околности како су контактирани, ко их је контактирао и да утврђујемо те чињенице? Врло је важно, јер испада да сведоци које предложи оптужба, да су они у некаквом повлашћеном положају у односу на сведоке које предложи одбрана. Као да ми сада нешто намећемо овде или покушавамо да обманемо овај суд или тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је предлог?

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Ја бих молио објашњење у том правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам сигуран да сам Вас разумео, браниоче?

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Ја ћу да објасним још једном. Испада као да су сведоци оптужбе у повлашћенијем положају, оне које предложи оптужба, него они које

предложи одбрана, као да одбрана жели сада да обмане суд са својим сведоцима, као да су ови сведоци под некаквим рентгеном, које предложи одбрана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не знам због чега Вама ти утисци?

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Ево, сада ћу да Вам кажем, Ви испитујете, ко вас је контактирао, како вас је контактирао, зашто вас је контактирао, Ви ни једног сведока нисте питали овде из оптужбе, ко га је контактирао, који полицајац, да ли полицајац у униформи, у цивилу, шта се дешавало, значи, молим Вас, ја бих молио да имамо исти третман.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите, браниоче?

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Ја нисам, иако сам имао у виду да то кажем, наиме, ради се само о следећем: када је саслушаван сведок сарадник број 1, нисте дозволили да одговори на питање, како је дошло до тога да он постане сведок сарадник, данас сте дозволили одговор на питање, како је дошло до тога да госпођа Крунић сведочи. Једино је ту, дакле, примедба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту паралеле, наравно, да не можемо извлачити. Само да Вам кажем, да Ви нисте предложили, ја знам да сте Ви предложили, нормално је, суд би њу позвао за сведока, зато што је она у потпису као одељенски лекар.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Мени, дакле, лично не смета, ја сам контактирао телефоном сведокињу и предложио је. Али једино смета то, што на иста питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не можемо овако браниоче.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Ја се једино слажем са колегом, заиста, треба се имати исти третман према свим сведоцима, дакле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим да третман није исти, ако се појаве неки сведоци, касније ћемо нешто више о томе, не бих унапред да говорим, али ја не мислим да на било који начин у овој судници, сведоци тужилаштва, у односу на сведоке одбране, практично, ово су први сведоци, условно речено, одбране, све су то сведоци суда, да ће на било који начин у овој судници имати различити третман.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Миљановић Богдан.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Председниче, ако дозволите само. Ја ћу у 11,15 морати на напустим суђење, колега Перески ће ме заменити, док будем одсутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У пола дванаест. У пола дванаест ћемо направити паузу.

АДВ. ЉУБОМИР АПРО: Да Вас не прекидам, исто тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас мења, ко ће Вас мењати?

АДВ. ЉУБОМИР АПРО: Колеге Калањ и Штрбац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Присутни сведок Богдан Миљановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Миљановићу, за овај пулт овде станите. Име Вашег оца је?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Милан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Био сам возач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте возач?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте сада у пензији?
СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Нисам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?
СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: На бироу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тренутно сте незапослени?
СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, није добро, али кажем, Ваше занимање је суштински возач. Живите где, у?
СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: У Кукујевцима, код Шида.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица?
СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Цара Лазара бр.11.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Број 11? Када и где сте рођени?
СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Црни Поток, опћина Вргин мост.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године?
СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: 19.11.1952.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1952. године?

Дакле, сведок Богдан Миљановић, са подацима као са записника од 19.04.2004. године, упозорен, опоменут, као и на заклетву за сведока из поступка истраге, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Миљановићу, саслушаћемо Вас као сведока. Дужни сте да казујете истину. За давање лажног исказа се кривично одговара. Нисте у обавези да одговорите на питање, чијим одговором би се бе изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети, или, пак, кривичном гоњењу. У овом смислу, Ви сте положили заклетву за сведока када сте у априлу месецу прошле године, саслушани код истражног судије у овом предмету, тога се, претпостављам, сећате. Ја Вас подсећам, кажем, на ту заклетву за сведока. Изволите, господине Миљановићу. Ви сте у јесен 1991. године, ако сам добро схватио, живели у Вуковару?
СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Вуковару сте колико дуго пре тога живели? Видим рођени сте у Вргин мосту?
СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Дошао сам 1974.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1974. године?
СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Дошао сам у Вуковар, тамо сам живео до.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Живели сте тамо, тамо сте радили, колико сте имали година тада, 1991. године? Реците, или ја да израчунам? 39 година сте имали тада. Шта сте радили у јесен 1991. године? Јесте ли били ангажовани у каквим јединицама, јесте учествовали у борбама?
СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Био сам кући, тамо при кухињи, иза куће је била кухиња, тамо сам био иза куће.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква кухиња?
СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Па, за све што се кувало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За кога, за војску, за народ?
СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Па, за народ.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За народ? Где је Ваша кућа била, у којој улици, који број?
СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Петрова гора.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако се звала улица?
СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петрова гора, број?
СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Бб, није било броја.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Јесте ли имали униформу, јесте били под оружјем?
СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Па, имали смо униформу, али смо при кухињи били.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви лично, Ви лично?
СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Ја, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам, Ви лично да ли сте били наоружани, да ли сте имали униформу?
СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Па, при кухињи сам био, оружје смо имали.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви имали, рецимо, од оружја?
СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Па, имали смо аутоматску пушку.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали сте аутоматску пушку? Јесте ли имали старешину неког? Ко Вам је био старешина?
СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Мени је био Перо Миљановић.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Перо Миљановић? Колико је било вас тако ангажовано при кухињи?
СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Па, било нас је једно десетак.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Вам је био задатак ту при кухињи?
СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Кување, шта би било.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само кување?
СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чему сте то кували? У чему се то кувало?
СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: У казанима.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то разносио ту храну?
СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Па, није, долазило се тамо, долазило се јести.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту се баш долазило јести? Шта то значи да је била нека трпезарија?
СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Па, да, нека просторија.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако Вас добро схватам, Ви непосредно ни у каквим борбама нисте учествовали?
СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Јесте све време, целу јесен 1991. године били ту у тој кухињи?
СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Па, био сам код куће, зато што ми је кућа била одмах иза те кухиње.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога знате од овде оптужених? Да ли знате, прво, ко је све овде оптужен? Против кога се води овај поступак?
СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?
СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Па, знадем их.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате све те људе?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Па знадем све.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све? Познајете ли Златар Вуја?
СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Познам, први ми је комшија.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он Вам је први комшија?
СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи, кућа до куће? У истој улици кућа?
СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Моја је преко пута.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са преке стране улице?
СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Да, да, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са преке стране улице?
СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта нам знате о Вуји рећи из тог времена?
СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Вуја је био рањен крајем 10. месеца и дошао је пар дана пред Нову годину. Тада сам га виђао, био ми је одмах друга пар кућа Милан Војновић.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?
СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Милан Војновић. Он је одмах преко, на истој страни где и Вуја, само је између једна кућа била.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А између њих двојице је једна кућа?
СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Милан је тамо до те кухиње шишао војску, касније је ишао тражити своју кћерку и тако даље.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате када је Вуја рањен?
СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Па, крајем 10. месеца, али сада датум када је био рањен, Нешо Јањанин, био је Ђура Радујковић, Ђура је био у деветом, прије. Нешо Јањанин је на почетку 10-ог, онда Вуја крајем 10. месеца.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то исто комшије Ваше из улице?
СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Па сви су ту.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви су ту?
СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Ђура је био у улици, а Неша је био одмах у другој.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се десило са Вујом када је рањен? Да ли знате где је лекарски збрињаван?
СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Па, отишао је за Београд.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То знате?
СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Да, био је у бањи тамо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када сте га први пут видели после тога?
СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Два-три дана пред Нову годину. Пар дана пред Нову годину, до тада га нисам видео.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли разговарали са њим о томе, где је био, шта се дешавало са њим?
СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Па био је у бањи ваљда, где је био, био је у бањи, дошао је на штакама.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам, да ли сте са њим у том смислу разговарали?
СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Па, када је дошао из бање.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је дошао, то када сте га видели два-три дана пред Нову годину, да ли сте разговарали о томе, где је био, шта је радио?
СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Па, каже, био је у бањи, са штакама је био.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са штакама је био?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када кажете са штакама, мене то вуче на то, да су две штаке у питању?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Две, да. Па имао је две, једну, углавном две, када је дошао на две.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада је имао две штаке? Какве су то биле штаке?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Дрвене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Металне, дрвене?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Дрвене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дрвене? Које оне што иду под пазух или неке друге? Има их више, има разних тих врста?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Па ко ће то сада, прошло је време. Штаке, нисам ја ни загледао какве су биле. Дрвене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте га видели, знате да је рањен крајем 10. месеца, када сте га видели пред рањавање последњи пут?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Па, он је долазио тако, кући је долазио, нисам ја, свако вече је долазио на спавање, ту је било пуно, било је и војске и цивила, кућа је била отворена, свако је долазио, спавало се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Евентуално, ако се сећате, да ли сте га видели тај дан када је рањен? На сам тај дан рањавања, рецимо?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Тај дан је био рањен, нисам могао тај дан да га видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре рањавања?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Био је један дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он долазио на ручак, вечеру, по храну у ову Вашу кухињу?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Па, долазио је, пролазили су, долазили, нисам ја баш запажао да ли је баш био, јер ја некада одем тамо кући код себе, одем, намирим, нисам био нон-стоп у кухињи па да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада не схватам, где је та кухиња у односу на Вашу кућу?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Па, била је одмах иза куће моје, једна кућа, и онда је у тој била, моја кућа је одмах уз ту кухињу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У дворишту, или како би то дошло?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Па, одмах, моја кућа, па друга кућа од другог човека и то је била нека гаража и ту је као била та кухиња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту је била та као кухиња?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У суседној кући?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: У суседној кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте Ви чули за Овчару?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Па, чуо јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били на Овчари?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: На Овчари нисам никада био. Јесам био пре рата на Јакубовцу, тамо се давало неко ђубре за говедарство, за винограде и то, то сам прије одлазио, али на Овчари нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте чули за Овчару, у смислу, догађаја на Овчари који су се десили?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Нисам ни чуо, мислио сам да је све то Јакубовац, ми смо то као звали Јакубовац, ја сам мислио да је и Овчара и то све, значи нисам ја разграничавао које је Јакубовац а које је Овчара и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ме разумели. Јесте ли Ви чули шта се десило на Овчари?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Чуо јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам. Када сте Ви то лично чули о том догађају?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Чуо сам већ доста касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Па, доста касније сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније, у односу на шта?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: У односу на то шта се дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате када се то дешавало?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда, како можете да кажете да сте чули доста касније у односу на нешто што не знате када се десило? Разумете?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Чуо сам, на пример, можда је једно годину дана прошло од тада, не знам ни ја, углавном доста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. У истрази, када сте саслушавани код истражног судије, па вас је Заменик тужиоца питао, да ли је било још Ваших комшија који су рањени и питао Вас је, да ли се сећате тих људи, Ви то нисте знали да одговорите? Видим, данас наводите неке друге људе који су рањени?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Па, нисам се ја ни сетио, стане ти мозак, има и погинулих, Кирата Душан, Самарџија Мићо, не можеш се све сетити, ко ће се сетити, ко је погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да за Милана Војновића, да ли он има неки надимак? Да ли сте га некако звали?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Па, Мићо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мићо, овде се наводи као његов надимак Мићо Медоња?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Па, добро, неко га зове, звао сам га и ја доста пута Медоња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Да знамо о коме се ради. За њега рекосте, знате да је он био у тој кухињи?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Па, да, шишао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шишао је и бријао војску? И рекосте ишао је да тражи кћерку?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Кћерку, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је ишао да тражи, када је ишао да тражи?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: То не знам, углавном знам да је ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуда знате да је ишао да тражи?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Па, чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се изгубила?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Није се она изгубила, она је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је нестала? Ишао је да тражи, у том смислу Вас питам?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Ишао је, када је, јер је била доле у граду, где и онда је није било. Он је ишао свуда гледати, да ли је погинула или је жива, тражио је по том Црвеном крсту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су стале, да ли то значи када су престале борбе? Па народ почео да излази из града?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуда Ви то знате, где му је била кћерка Звездана, да је ишао да је тражи? Откуд Ви то знате?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Па, кћерка му је била доле у граду, била је удата доле, причао ми је да је иде тражити, да је нема, кукао је сваки дан, нема ми кћерке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, он Вам је то причао? Кукао је сваки дан?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Комшије смо, то је нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам. Добро. Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли зна сведок када су престале борбе у Вуковару или када је ослобођен Вуковар или када је пао Вуковар, како хоћете? Да ли зна, дакле?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате то? Реците, знате-не знате, ако знате, реците што знате? Јесте разумели питање?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Јесам, разумео сам. У једанаестом месецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У једанаестом месецу? Али датума?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Не знам, у једанаестом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли зна до када је живео у Вуковару?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: 1996. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До 1996. године?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: У ком месецу се одселио из Вуковара? Када се одселио 1996. године, да ли зна датум?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Када сам се доселио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Доселио сам се 1974. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, у Вуковар, али Вас заменик пита, када сте 1996. године се иселили из Вуковара?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Па, не знам датум, 1996. године.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Како зна да је баш 30.10. рањен или крајем 10. месеца, Вуја Златар?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекао је крајем 10. месеца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Како зна да је крајем 10. месеца?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Ја нисам рекао крајем, негде до 30.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Како зна да је 30-ти?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Па, дотле?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас заменик, заменик Вас пита, откуд знате да је Вуја Златар рањен крајем 10. месеца? То сте рекли?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Па, чуо сам, тамо ми је први комшија, како нећу знати. Дели нас само улица једна. Капија о капију удара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Колико пута је Вуја рањаван у рату?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли је рањаван више пута или само ово једном?
СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Ово једном.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Вујо каже да је рањен још и 1993. године, на стражи тамо, на линији Вуковар. Да ли зна нешто о томе?
СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Не знам ништа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О томе не знате ништа? Добро.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Каже, када је видео Вују два-три дана пре Нове године, да се кретао уз помоћ штака, једна штака, две штаке.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Две штаке, две штаке.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Ја бих молио да Ви предочите овај исказ од 18.05.1994. године, то је Вујин исказ, или могу ја да га прочитам?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само реците?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: На шта се односи?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, у ком смислу?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Каже да, Вуја говори нешто друго, каже, добро познајем Ђанковића, први пут после мог рањавања видео сам га крајем децембра 1991. Када сам се срео са Ђанковићем, ишао сам без штака. Можда сам само мало храмао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо то што је заменик сада рекао, не знам да ли сте Ви сада ово разумели? Шта, уствари, хоћемо од Вас? Нисте?
СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Вуја када је дошао, на штакама двома је ишао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте га Ви видели он је ишао на две штаке, али Вујо каже да је тада када је изашао крајем децембра 1991. године, видео Ђанковића тамо? Знате Ђанковића?
СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Знам Ђанковића.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате Ђанковића? Да. Да је био без штака?
СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Ја га нисам видео без штака, ја сам га видео да је са две штаке ишао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?
СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Са две штаке да је ишао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте га Ви видели, он је имао две штаке?
СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли је он сигуран да га је видео баш два-три дана пре Нове године? Како зна да је то баш два-три дана пред Нову годину?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То, како знате?
СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Па, пар дана, сада да ли два, три дана, нисам ја писао дан.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Видим да слабо стоји са датумима, зато питам, мислим, са неким датумима стоји слабо, а са неким, неке се сећа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, оставите то, замениче, питали сте га.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Каже, виђао је Вуја сваки дан, односно ту су, преко пута живе. Јесу били у истој јединици они, јел Вуја ту био у кухињи или је био у некој другој јединици и у којој?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете питање?
СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Не, ја сам био у кухињи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Вујо?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Вујо није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Није Вујо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вујо био у тој истој?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Није са мном у кухињи радио, а не знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је био, не знате?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Не знам у којој јединици је био, ја знам да није био са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питамо, Ви знате да није био при кухињи. Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Даље, молим?

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: (пуномоћник оштећених) Докле је та кухиња радила, да ли се то сећа, нека му буде оријентир значи, пад, ослобођење, како му је воља, Вуковара?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је питање?

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Докле је кухиња радила?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Докле је радила кухиња?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Па радила од ујутру па до навече.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Нисте ме разумели. Докле је радила та народна кухиња, а оријентацију узмите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватили смо да је радила за време борби тамо у Вуковару. А, да ли је радила и после тих, после престанка борби?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Па, јесте радила, зато што се давало касније лебац и млеко и делило се по улицама.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: До када је он радио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До када сте Ви радили, конкретно, ако се сећате, наравно у тој кухињи?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Па, возио сам млеко са тог Јакубовца, носио сам брашно за лебац месити, ето то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него ова кухиња?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Па, радила је једно пар месеци још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Још, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Када Вам ово рече Медоња да иде кћерку да тражи, када је то рекао, у ком моменту? Када, где да је тражи?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Па ишао је у Црвене крстове, ишао је свакуда.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Не разумем?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Шта ја знам куда је ишао, ишао је, тражио је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више дана или?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Па, више дана, сваки дан је ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли је нашао?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Откуда зна да је био у бањи Вујо? Од кога је то чуо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао му је Вуја.

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Рекао ми је Вуја.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Када је изашао, а пре тога нисте знали?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Нисам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А јесте ли знали, где се налази на лечењу?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је неко, пошто сте биле прве комшије, док је Вуја био на лечењу у бањи, да ли је неко био ту, у његовој кући? Од његове фамилије?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Од фамилије, није.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ко је био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нама, нама одговарајте, господине Миљановићу.

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Па, била је кућа отвореног, ко је пролазио, долазио, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Користио је коме је требало, али његове фамилије ту није било, у то време?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питамо. Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Када је дошао Вујо уочи, дакле, неколико дана пре Нове године, где га је то видео? Где сте били?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Па, били смо, дошао је својој кући.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даље, молим? Браниоци?

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Имам ја једно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извињавам се.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Ко је Вас распоредио на рад у кухињи?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Пера Миљановић.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Ко Вас је уопште ангажовао, Ви сте рекли да је Пера Миљановић био шеф Вама у кухињи?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Па, он ме је распоредио.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Како сте Ви уопште дошли у ту ситуацију да Вас неко распоређује негде? Ко је био надлежан да одлучи, Ви ћете радити у кухињи?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Па, мени је рекао Пера, ти ћеш радити у кухињи, ето то.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Али, чекајте, Ви живите у Вуковару?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Јесте.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: И сада неко иде улицом и каже: Ви ћете радити у кухињи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте тако, има смисла, слажем се, заиста да видимо са сведоком, како је дошло да уопште будете тамо у кухињи? Или било где? Што нисте остали у својој кући?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Па, и био сам у кући. Свако вече сам спавао у њој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То, то. И сад, шта се дешава, откуда Ви у кухињи? Откуд Вама униформа и откуд Вама пушка? Разумете? Да ли Вас је неко мобилисао, да ли Вас је неко натерао да, у том смислу, или сте Ви сами се пријавили негде да помогнете, да радите што можете, да кувате, у том смислу Вас пита пуномоћник, а ево и ја, како је дошло до тога да се Ви ангажујете на овај начин у тим ратним дешавањима? Разумете?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Па, отишао сам, обукао сам се и онда су рекли: радићеш у кухињи и ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, где сте отишли, где сте се обукли?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Па, тамо су била одела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Па, код нас, у улици. Једна гаража је била и тамо смо добили одело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте добили оружје?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Исто тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто тамо? Ко је то тамо делио? То не знате? Да ли је то војска била, да ли је то неко из Вуковара био?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Па, ваљда војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваљда војска? И Перо Миљановић Вам рекао да радите у кухињи?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: А, како је дошло до тога, да дође сведок до те гараже? Јел он то сам отишао или му је неко рекао: иди тамо, наредио, или предложио?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Па, рекао ми је Перо, радићеш у кухињи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где Вам је породица била?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је породица Ваша била ту у Вашој кући или?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Не, била је у Кљајићеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Кљајићеву?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Јесте, жена и двоје деце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро. А Ви сте остали у кући?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Ја сам био сваки дан у кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Имао сам и стоку, намиривао је и био сам сваки дан у кући.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Перо је наредио њему да ради у кухињи, односно рекао, шта год то било. Зашто је то Перо њему рекао и зашто га је он послушао? То је сада питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питање је могло да буде само, зашто сте га послушали?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Зашто сам га послушао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли остале комшије се исто тако ангажовале?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Јесу.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Је ли то Перо Вама рекао пре него што сте отишли до гараже или пошто сте били у гаражи? Пошто сте се задужили са опремом?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Нисам Вас разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте разумели? Добро.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Је ли то Вама Перо рекао, пошто сте отишли у гаражу и задужили опрему, односно униформу, или Вам је Перо рекао да идете у гаражу, или сте Ви сами отишли у гаражу, па Вам онда Перо рекао да идете у кухињу?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Јесте тако је било, углавном, отишао сам задужио, отишао сам у кухињу, радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питање је само, како је дошло до тога, да се Ви ангажујете уопште било где тамо? Ето, Ви сте били у кухињи. Како је уопште дошло до тога да обучете униформу, да добијете оружје, да радите у кухињи, разумете? Да ли Вам је ко то наредио, да ли Вас је ко натерао на то, да ли сте сами то желели, то Вас питамо?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: И сам сам више него, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Више сам и сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде су нам причали да су се Срби самоорганизовали, да су добили од ЈНА неке униформе, оружје и тако даље, организовали се да се одбране, правили кућне страже и тако даље. Људи су давали објашњења, због чега су то радили и због су се ангажовали, па, у том смислу и Вас питамо, разумете? Дакле, Вас лично, како сте Ви то доживели, шта се са Вама дешавало, шта сте и како радили? Ако сада разумете?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Па, при кухињи сам радио, код куће сам био, значи оружје што смо добили, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Само још једно питање: да ли је тај исто Перо који је њега одредио за кухињу, је ли он одређивао, рецимо, и да Вуја Златар буде на неком другом задатку а не у кухињи?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Па, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате Ви коме је све он наређивао?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неки чин?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Добро.

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Није ме ни интересирало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Браниоци? Оптужени? Тражите ли неке трошкове што сте дошли данас у суд, господине Миљановићу?

СВЕДОК БОГДАН МИЉАНОВИЋ: Не.

Питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

Трошкове доласка не тражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Можете ићи. 11 и 15, направићемо паузу од 20 минута.

Настављено у 11,45 сати, након паузе ради одмора.

Није присутна Наташа Кандић, пуномоћник оштећених. Надаље, одсутан је бранилац, адвокат Бељански, кога ће до краја претреса у одбрани оптуженог Шошића мењати адвокат Славко Перески.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Шошићу, јесте сагласни са овим?

Оптужени исказује да је са овим сагласан. Такође, одсутан је бранилац, адвокат Апро Љубомир. Ту је колега Калањ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставићемо са извођењем доказа. Сведок Ковачевић Стеван.

Приступи сведок Ковачевић Стеван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ковачевићу? Име Вашег оца је?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Драгутин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Драгутин. Шта сте по занимању?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Водоинсталатер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где живите?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: У Батајници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица и број?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: 7. нова бр.11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени и када?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Рођен сам у селу Брекинац, општина Пакрац. Било је пре, не знам сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: 1950.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1950?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: 1950. 27.02.1950. године.

Са подацима као са записника од 19.04.2004. године, које мења утолико што наводи, да је рођен 27.02.1950. године.

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Не, 1950.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1950. године.

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: А ја сам разумео 1960.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1950. године.

1950. године, а не 1957. године, како стоји у судском спису, па га председник већа прописно поучи, подсети на заклетву дату за сведока, те сведок исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ковачевићу, саслушаћемо Вас као сведока. Дужни сте казивати истину. За давање лажног исказа се кривично одговара. Нисте у обавези да одговорите на питање, чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети, или, пак, кривичном гоњењу. У овом правцу, Ви сте у поступку истраге, у априлу месецу прошле године, дали заклетву за сведока, ако се тога сећате, је ли тако? Само пре тога, једно кратко објашњење. На галерији седе оштећени, односно породице, родбина оштећених, у доњем делу суднице, дакле у делу предвиђеном за публику, седи родбина оптужених, а сви други могу да седе где желе и у том смислу ја сам и судској стражи рекао, а и сада нека чују, дакле, сви други могу да седе по свом избору тамо где има места и тако даље. Наравно за све важи оно да се придржавају реда у судници. Добро, господине Ковачевићу, 1950. године сте рођени. Јесте живели у Вуковару?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Јесам, од 1966. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 1966. године?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Од 1960, званично од 1966. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До када?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Не знам датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До када сте живели у Вуковару?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Од 1960. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До када, не од када?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: А, до када сам живео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Па, живео сам до пре седам година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До пре седам година? Значи 1996, 1997. сте отишли из Вуковара? Добро. У јесен 1991. године сте, такође, били у Вуковару?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били ангажовани у каквим јединицама?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте учествовали у ратним дејствима и операцијама?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како онда нисте били ангажовани?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Али, био сам у почетку ангажован. Питали сте ме да ли сам у почетку био ангажован?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, причајте нам о томе. Где сте били, у којој јединици сте били?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Ја, како сам био ангажован? Био сам одмах у почетку, радио сам у водоводу, после тога сам имао проблема на послу, и напустио сам посао у водоводу. Дошао сам кући, у улици сам био са свим друговима из улице. При војсци нисам учествовао, јер сам се ранио на почетку одмах и био сам рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте рањени и где?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Па, рањен сам још у априлу месецу, у Вуковару, имао сам оружје које нисам смео поседовати, са њим сам се ранио и више нисам ишао нигде, нити сам учествовао у борбама. Постоји документација да сам био рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У априлу месецу?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Радио сам, имао сам оружје којим сам руковао и испало ми оружје, бацио сам га, био сам рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је неко саморањавање било?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Саморањавање, јесте. И после тога ја нисам више, нити сам ишао радити, нити сам где учествовао. Био сам стално кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали униформу, нисте имали оружје задужено?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ми нешто није јасно, да Вам право кажем.

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: А и други пут сам био рањен, јер сам био код куће, па сам и други пут био рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то. Када сте други пут рањени?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Други пут сам рањен 02.10. Исто код куће, од гранате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од гранате?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Јесте. Био сам лечен на ВМА у Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До када сте били на ВМА?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: На ВМА сам изашао негде, рањен сам 02.10. а изашао сам први пута из болнице негде око 19.10. Онда сам дошао у Вуковар и био сам у Вуковару. Поново сам ишао на контролу, сада не знам тачно датум када сам ишао на контролу, два пута у Београд, после тога сам ишао у село Негославце, на контролу, не на контролу, већ на довршење лечења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, амбулантно?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Амбулантно, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте тамо лежали? У неку бању, да ли сте ишли?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На неко бањско лечење?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Добро. Да ли знате против кога се води овај поступак овде?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Па, знам. Води се за Златара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате те људе?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: За Вују Златара, тамо имам на ономе, позивници и за остале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај поступак се води против Мирољуба Вујовића, Станка Вујановића.

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Тако сам и добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ланчужанина. Молим?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Тако сам и добио позив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас у том смислу питам, да ли знате те људе, да ли знате поред Вује Златара, ко је све овде оптужен?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Па, знам, неке познам, неке не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неке познате, неке не? Које знате, претпостављам ове из Вуковара?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Па, ја сам дао изјаву задњи пут које знам из Вуковара све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све из Вуковара?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Ја сам имао такав посао, да сам скоро са свима контактирао, јер радио сам у водоводу, већином сам обилазио по кућама, тако да сам већину људи познавао преко тог посла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Кажете, Вују Златара познајете?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: У комшилуку смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, то. Како сте ви комшије?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Били смо преко башта комшије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте у једној улици, он је у другој улици, али су вам баште?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Ја видим њихову кућу из моје, моја врата у дворишту гледају у његова врата, отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Башта на башту?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем. Шта нам знате рећи о Вуји Златару из тог времена?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Ја се са њим познајем доста дуго овако, мислим, али са њим сам мање контактирао него са његовим братом. Са мојом браћом је ишао у школу, па сам тако њега, више пута сам видео са њима. Али ја сам са њим слабо овако контактирао, мислим, да смо нешто сурађивали, радили нешто, нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Док његовог старијег брата сам познавао и више сам се сретао са њиме. Мислим, више сам нешто радио са њим, него са Вујом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта знате о Вуји из тог времена, да ли је Вујо био ангажован у каквим јединицама, је ли се борио?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Ја знам до времена када сам ја био рањен. Знам да је био у Немачкој, а када се вратио, то не знам. Углавном сам чуо, знам да је био, нисам чуо, знам да је био у саставу вуковарске територијалне одбране, у којој сам и ја исто био. Мислим, учествовао сам, мислим овако сам био у кући и био сам у тој Петровој гори, где сам живео скупа са њима. Ја сам био рањен 02.10, отишао сам у болницу док су се водиле борбе. Када сам се вратио назад, срео сам у улици његовог рођака. Уствари, срео сам и брата његовог, али прије тога сам срео његове рођаке који су ми рекли да је он, распитивао сам се о људима, где, ко, шта и тако сам се распитивао и онда сам чуо да је он био рањен. То је било негде између, ја не знам тачно датум, не сећам се када је био рањен, али знам, пошто ми је његов брат рекао: знаш да је Вујо рањен, рекох: чуо сам, рекли су ми, већ сам се распитивао, пошто сам са његовим рођацима одмах кућа уз кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То када сте се Ви вратили из болнице?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Да, да, онда када сам се ја вратио. Онда након тога, дуго времена нисам га видео, шта ја знам, једно три-четири месеца, три месеца, отприлике га нисам видео, после тога времена када сам се вратио из болнице и после опоравка, одмах сам се вратио у фирму у којој сам раније радио и ту сам почео да радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто у водоводу?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Исто у водоводу, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, у односу на ово када сте се Ви вратили из болнице, када сте чули то за Вују? Шта би то значило, када је он рањен? Док сте Ви били у болници?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Да, да, да, док сам ја био у болници, ја сам се вратио негде око 13-ог, 14-ог, тако, 11. сам се вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из болнице?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Да. Не, званично сам се вратио 22-ог, али сам ишао пар пута на преглед у Београд, ту сам био лечен на Бежанијској коси и одлазио сам у Београд. Ту сам имао сестру у Београду и ту сам провео време и онда сам се био вратио назад, пошто ми је мајка живела у Вуковару. И сада живи тамо исто. Па сам се вратио кући и онда сам тако сазнао ко је био рањен и ко је био погинуо и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ми сада много јасно, право да Вам кажем, господине Ковачевићу, 02.10, Ви кажете да сте рањени?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То разумем. Болнички сте смештени овде на Бежанијској коси?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: На Бежанијској коси. Ту сам био лечен на Бежанијској коси. Вратио сам се за Вуковар негде око 13-ог, да, то је други пут сам се вратио за Вуковар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него први пут. Ајдемо редом. Немојте да прескачемо, ајмо редом.

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Први пут сам се вратио после, изашао сам из болнице негде 19-ог, 20-ог, не сећам се сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Октобар?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај октобар?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Вратио сам се, био сам три дана у Вуковару и поново сам се вратио за Београд, до 13. сам био у Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До 13-ог?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: 11-ог, дана 13.11. сам се вратио кући код матере, а имао сам и своју кућу тамо. И ту сам онда успут сазнао ко је где, ко је рањен, тако сам сазнао и за Вују.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, тада значи, други пут када сте се вратили, онда сте сазнали да је Вујо рањен?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: 13-ог, или 14-ог, али ја се не могу сетити датума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам. То Вас питамо, зато што из ове Ваше приче из истраге то није много јасно, произашло би да је Вујо рањен док сте Ви у болници, што је немогуће према ономе, по свему судећи, то не би било могуће, како је то Ваша прича из истраге?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Ја нисам ни био тамо када је Вујо био рањен. Ја сам изашао 13.11. а чуо сам од његовог брата рођеног, то му је брат и срели смо се у улици, пошто смо овако кроз баште пролазили једни код других и онда смо се срели у улици и питао сам га: «шта има ново и тако», каже: «знаш да је Вујо рањен», рекох: «чуо сам», већ су ми комшије рекле, а то је исто његова фамилија, ту одмах уз моју кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, да. И у односу на то, када сте се вратили 13.11, кажете, неколико месеци након тога сте га први пут видели?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Пре нисам, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате околности у којима сте га срели?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Знам да сам био код њега, нешто смо радили, да ли воду или нешто, кући код њега сам лично био, на неком ручку сам био, нешто сам поправљао воду код њих, то се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли причали о томе са њим, шта се дешавало?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Нисам причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То, када сте се срели први пут и тако даље, да ли сте разменили нека своја?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Не, питао сам га само где је рањен и како је рањен, само ми је рекао да је био рањен у ногу, у пределу стомака ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам, зато што сте и Ви били рањени и он је био рањен, па да ли сте у том смислу причали како је ко рањен, како се ко где лечио и тако даље?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Само ми је рекао да је био рањен и више ја нисам ништа питао нити разговарао са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Да ли сте Ви чули за Овчару?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим за догађаје на Овчари, у том смислу, да ли сте чули за Овчару?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не само за насеље. Да ли знате то место Овчара?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Па, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте били тамо када?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Нисам био када су се ова дешавања била, али познавао сам, пошто сам радио у водоводу и по селима сам ходао, тако да сам и туда пролазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знали сте и то где је и тако?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Јесте, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте чули за тај догађај на Овчари?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: За догађај сам чуо након три или четири дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након чега?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Па, за то, за Овчару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: За Овчару сам чуо након три-четири дана пошто се то дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто се то дешавало? Па, када се то дешавало, по Вама?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Па, ја сам чуо од особе које је била код нас у улици, чуо сам од њега и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Па, један, војник је био. Војници су били код нас у улици. Он ми је рекао: «нешто се страшно десило на Овчари». Друго нисмо ништа причали, нити сам у вези тога разговарао са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа ближе, ништа детаљније?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Ја се нисам никуд кретао, био сам ту око куће, био сам рањен, ногу сам имао у завоју, гипсу, нисам даље ишао одавде, мислим од куће моје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, Ви нисте били тамо?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се то дешавало?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сте, кажете, чули после три-четири дана?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули, да ли ишта ближе, детаљније?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Па, детаљније што сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Војник што ми је рекао, рекао ми је: «нешто се страшно десило на Овчари». Друго више нисам ништа, нити сам га ишта питао, ни ништа, то сам у пролазу, пошто су долазили код мене по воду и носили су воду и храну, и то све је било код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ми није јасно, шта сте Ви, уствари, чули? Да се нешто страшно десило на Овчари, то може бити било шта?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Нити сам га питао, ко је шта направио, једноставно питао сам га: шта је било, каже: нешто се страшно десило и ја више нисам, после сам чуо неке детаље, али после два месеца сам чуо неке друге ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тек касније сте чули детаље?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У поступку истраге сте рекли да сте Вују Златара видели први пут можда једно три месеца након тога на некој, да ли женидби, да ли на слави неког рођендана или тако?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас кажете, да сте поправљали можда воду?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Ја сам, нешто сам поправљао воду, али сам код њега био на ручку тај дан, кући код његових родитеља, али то је било преко баште, једно седамдесетак метара од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је Вујо изгледао?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Био је онако мршав. Пре тога је био дебео, сада је стварно био мршав, био је сав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је ходао?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Шепао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шепао је? Да ли је имао штаке?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Не, ја га нисам видео након три месеца да је имао штаке, нисам видео у кући када сам био код њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Штаке није имао?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли знате када су престале операције у Вуковару или када је ослобођен Вуковар, када је пао Вуковар, како год хоћете?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Био сам кући када је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате када је то било?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Па знам да је био 18.11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 18.11? Е, дакле, у односу на тај дан, када сте чули од тог војника за Овчару?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Па, тако, после 18-ог, четири дана, тако отприлике, четири-пет дана. Четири дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После 18-ог?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Четири дана. Питања?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Само нешто да Вас питам кратко. Рекли сте, да сте Златара видели после неколико месеци, је ли тако?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А да ли сте можда од неког чули, од његовог брата или од било ког другог, да је он дошао и када је дошао? Да ли је то било пре него што сте га Ви видели, да ли уопште знате када се он вратио, у ком периоду, пошто сте, кажете, врло близу куће, видите се, дружили сте се са братом?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Па ја сам више контактирао са његовим братом него са самим Вујом и нисам никада питао када је дошао, у које време се вратио.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Управо сам мислила, да ли Вам је можда његов брат рекао, вратио ми се брат, у том смислу, пре него што сте га Ви видели?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Пошто је то ипак један мало дужи распон временски? Нисте сазнали да је он дошао или било шта да је долазио, било какву информацију, сем то што сте га видели, пре него што сте га видели, да ли сте сазнали да је ту?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Пре него што сам га видео, нисам знао када је дошао, када се вратио.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Никакву информацију нисте добили?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Добро. Хвала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Није говорио у истражном поступку о томе, да је ишао на лечење у Београд у два наврата, него само у једном наврату и први пут чујемо данас да је то неки 13. новембар. Зашто о томе раније није говорио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тачно, заиста, у том смислу, је Ваше казивање из истраге, господине Ковачевићу, у том смислу је интересантно, Ви заиста у истрази говорите да сте рањени 2.10. и да сте се вратили, да ли 18-ог, да ли 19.10.?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Да, и око 13.11, прво сам, вратио сам се, значи из Београда, када сам изашао негде око 19-ог, имам ја документацију када сам враћен, када сам се вратио назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Па сам отишао поново за Београд, отишао сам једанпут због превијања, можда сам ишао и други пут, али сам имао, у Београду сам био до 13-ог, значи од тог првог пута када сам био у Вуковару до 13.11, сам ето био у Београду и вратио се 13.11. у Београд.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Нисам баш добро схватио. Ајде да видимо датумски. Вратио се 18, 19, већ којег, 20. октобра у Вуковар. Дозволите само, председниче. Колико борави дана у Вуковару, па када онда иде?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Па рекао сам, три или четири дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Немојте ме прекидати. Значи, колико дана борави у континуитету у Вуковару? Па када онда иде у Београд? Колико се задржава у Београду? Дајте неко време, мало ближе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Шта је рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то, три дана је био у Вуковару и потом отишао за Београд и остао до 13.11, то нам је сведок рекао. Али је проблем у томе, господине Ковачевићу, што сте Ви у поступку истраге рекли овако: «после сам био рањен 2.10», ево сада ја читам оно што сте Ви изјавили, исто је овако снимано на аудио, видео, па није?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: «Нигде није ишао од куће», то је исказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада Ви мене прекидате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Па, не, ја то читам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «После сам био рањен 02.10, изашао сам одавде из Београда, био сам у болници, вратио сам се кући, не знам тачно датум који је био, 18. или 19, не сећам се и цело време сам био кући. Ја сам ишао на превијање у болницу у Негославце?»

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада, из овога?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: А у међувремену сам, имам и документацију да сам један дан боравио у десетом месецу овде у Београду, на Бежанијској коси на превијању. И после тога сам се, након три дана, вратио, значи у Београд поново, после тога када сам се вратио у Вуковар, враћам се назад у Београд 13-ог. 13. сам се вратио из Београда поново и имао сам, мама ми је живела у Вуковару, отишао сам да је обиђем и ту сам дочекао крај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тамо сте наставили да се превијате у Негославцима?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: После сам ишао на та превијања редовно у Негославце, више нисам долазио у Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Из овог исказа из истраге, не види се ни о каквим одласцима, о томе не говори ништа, а данас нам говори нешто о томе. Зашто то не говори раније?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Замениче, све је то тачно. Све је то тачно и предочили смо ево сведоку управо оно што је рекао у поступку истраге. Знамо шта је рекао данас. Ова његова објашњења можемо да прихватимо или да не прихватимо, али да инсистирамо на томе зашто о томе није говорио тада у истрази, чињеница је да није.

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Имам и отпусну листу када сам изашао из болнице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли је имао медицинску документацију и онда када је давао први исказ, 19. априла?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Ја само чујем одговоре бранилаца и онда после чујем његов одговор у том правцу. Ја бих молио да се не суфлирају одговори. Ја мислим да је способан да сам да одговор и без тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прихватам, прихватам, заиста као примедбу заменика.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Не знам, можда браниоци знају боље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прихватамо ово као примедбу, замениче, наравно, наравно, у праву сте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: И шта је данас рекао, када је чуо да је Вујо Златар рањен, када, који пут од тих силних одлазака за Београд и повратак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то, после 13-ог.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: После 13-ог?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Једанаестог. 13.11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У једанаестом месецу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Како зна да је баш 13.11?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Зато што сам тај дан дошао из Београда за Вуковар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ковачевићу, одговарајта нама и то само ако ми кажемо одговорите на ово питање. У реду?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: У реду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Колико се још виђао после са Вујом, осим тог што је ишао код њега на ту славу, ручак, шта је већ било? Да ли се виђао и после тога са њим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније, то би већ била 1992. година, то Вас пита заменик, касније? Колико се виђате са Златаром?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Јесам, виђао сам се, када сам почео радити у водоводу, онда смо кренули у поправке по кућама и по граду и онда сам га виђао, јер сам онда тада већ скинуо тај гипс и могао сам ходати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико често сте се сретали са њим, свакодневно или ређе?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Нисам свакодневно, али сретали смо се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Јел био он рањаван још некада, осим тај пут, за шта је сазнао, да ли је још неки пут рањен или је само једном рањаван?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате то?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Вуја? За Вуја?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Само знам за то једно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Каже Вуја да је рањен 1993. године у Вуковару на стражи, да ли се сећа он тога? Да ли зна за то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: А зна за овај пут баш први? То је сигуран?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, молим?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекао је овде да он познаје окривљене, али не каже које. Које окривљене познаје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, ове из Вуковара.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па, јел све њих познаје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сам схватио. Све који су из Вуковара.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Каже ишли су, тамо је слепа улица, па су ишли кроз његово двориште?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Јесте.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па, који су то пролазили?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Пролазили су сви војници, сва војска, сви који су тамо били у то време су туда пролазили.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја мислим на окривљене?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нама, нама причајте, господине Ковачевићу?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: На окривљене? Па, нисам ја бројао ко пролази, одмах поред прозора су ми пролазили кроз моје двориште и ишли су на Петрову гору, а сада, нисам ја гледао ко када пролази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што су туда пролазили?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што би се туда пролазило кроз Ваше двориште?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Због тога што је улица у којој су пролазили, била је њива, није била цеста, морали су ићи у круг око 300 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Па су онда ту пречицом пролазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, дакле, баш кроз Ваше двориште се пролазили?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Није стално, него је била тако једна мала стаза којом су пролазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, да. Добро.

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: На Петрову гору.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекао је да је видео Наду Калабу. Да ли је имала униформу?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: За ово питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Нисам ја рекао да сам видео Наду Калабу.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекао је у истрази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази сте рекли.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У истрази, да ли је видео Наду Калабу, па, каже, једном сам је видео пре почетка ових ратних дејстава?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, јесте.

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Питање за Наду Калабу, имао сам прошли пут питања. Могу да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Питали сте ме, да ли сам познавао Вујановића. Рекао сам да сам га познавао и познајем га. Питали сте ме, да ли сам икада био са њим, био сам код њега кући једном, ишао сам неки лебац носио од њега и питали су ме да ли познам његову жену, ја сам рекао да познајем и да ли сам је видео, рекао сам да сам је видео, а нисам рекао код моје куће да сам је видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Пуномоћник Вас пита, да ли, како је била Нада Калаба обучена? Да ли је била у цивилу, да ли је имала униформу?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Када сам ја узимао лебац код њих, није имала униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте за то време, добро Ви сте 02.10. рањени, па сте били дуго сви одсуствовали и тако даље. Пре, значи, 02.10. и после 13.11, да ли сте сретали те људе, да ли сте их виђали?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Нисам сретао због тога, што ја нисам даље могао ходати, када сам био рањен, био сам кући, највише сам се кретао у кругу од 300 метара, значи, од моје куће до маме. То је био простор у коме сам се ја кретао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је простор од 300 метара, па, да ли сте се сретали са тим људима из Вуковара које знате?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Јесам, али сада ја не знам кога сам када сретао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Сретао сам се, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Срели сте се? Да ли сте Наду Калабу срели тада?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Каже да је отпуштен из болнице са Бежанијске косе и дошао је у Вуковар, па је после поново ишао, а како је дошао, због чега је дошао па се поново вратио, да ли се излечио, после се стање побољшало?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, да обиђе своју мајку.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да мајку обиђе? Је ли и тад био, ја хоћу да питам, да ли је добио одобрење да напусти болницу, отпусну листу или тако нешто?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Имам отпусну листу када сам отпуштен из болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Је ли добио отпусну листу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, отпусну листу.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље питања?

НАТАША КАНДИЋ: Сведок каже да је након два месеца сазнао појединости о томе шта се догодило на Овчари. Па бих га питала, шта је сазнао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, рекли сте да сте то, четири дана после 18-ог, чули да се нешто страшно десило на Овчари, а појединости сте сазнали два месеца касније отприлике, па је питање, шта сте чули, шта сте сазнали?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Да су убијени неки Хрвати који су били у болници, преобучени у униформе као болничари, то сам након тог времена чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте чули, рекли сте да сте чули да су убијени, а да ли сте чули ко их је убио?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је приче у том смислу било?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Да их је убила војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Речено је да је убила војска, да су их убили војници, а који, чији, сада у то време, ја нисам био на Овчари, па не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Од кога је све то чуо о Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то знате, од кога сте чули?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Не знам, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово, рекосте, да сте чули од неког војника, је ли тако?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се сећа, да ли се причало о некима које он познаје да су у томе учествовали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је помињано које име, везано за то?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тим причама које сте Ви чули?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није? Добро. Даље, молим?

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Каже да је ишао на неки ручак, када се вратио 13.11. на славу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, тада, нисам схватио тако сведока, него.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: То је раније било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него касније, када је видео Златара први пут после тога, два-три месеца, да га је видео на неком ручку.

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Па, то сам поправљао, нешто сам радио око воде код њих, кући, код његове куће родитеља и онда смо ту ручали, а поводом чега ја сада не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поводом чега?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Ја сам ту био на ручку, да ли је била нека слава или нешто не знам.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Питање није због чега је ручак био, могао је бити и дневни, него, које је то време било, да ли то може да определи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то, два-три месеца после.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Два-три месеца после?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Три месеца је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Три месеца?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Да.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Ја то нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро. Даље, молим? Оптужени?

Питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите ли неке трошкове, господине Ковачевићу што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК СТЕВАН КОВАЧЕВИЋ: Не.

Сведок трошкове доласка не тражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Можете ићи. Господине Милојевићу? Можете овде.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Дobar дан. Ја сам хтео неку примедбу да изнесем, ако може?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, на?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: На, само тренутак. Имам примедбу на примљене транскрипте, јер нису веродостојни, о чему се овде прича. Наиме, интересантно је, а није први пут, да се грешке у штампању транскрипта дешавају баш на кључним местима, битним за одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: И увек су баш ту, да се мешају гласови или се омашком уносе подаци који у судници нису изречени, а које неке, конкретно, тужилаштву, јако одговарају. Навешћу пример. Јако одговарају и јако требају. Молим председника већа да лично изврши увид у записнички биро, да испита, како

и зашто, по чијем налогу се праве овакве грешке. Такви записници, тј. грешке имају своју правну формулацију и у закону се зову фалсификати. И то ја тако сматрам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Милојевићу?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Сада ћу Вам навести где је тачно грешка. На пример.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде само један пример.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Један пример.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само један пример наведите, чисто да бисмо стекли неку представу о томе.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: У транскрипту код генерала Васиљевића, на страни 53, ја сам смањен за 10 цм, Зјајо Мурић је повишен за 13 цм. У овој ситуацији транскрипта, ја имам 180 цм, он има 188 цм. То није грешка која се десила на једном месту, то је грешка где постоји три пасуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Милојевићу, не можемо тако. Значи, добро, ово је сада пример, нећемо остале примере наводити, разумели смо шта тврдите, па ово сада што ћу рећи, наравно, важи и за све остале који желе да ставе неке примедбе на транскрипте. Дакле, те примедбе треба да буду у овом смислу: на страни тој и тој, не знам ни ја, пети ред одозго, стоји, да је Пера Перић рекао 180 цм, што није тачно, јер је Пера Перић рекао 170 цм, разумете?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ћемо ми да, а ово се снима, све ово што изговоримо, снима се у аудио смислу, колико сам ја схватио режију, на шест различитих уређаја, ако се не чује довољно на једном, чуће се на другом, односно на трећем и три видео записа се воде о свему овоме, тако да имамо одличне могућности да то проверимо. Да бисмо ми то проверили, Ви сте сада ставили примедбу. Примедба је на страни 50, сведок Васиљевић је, стоји да је рекао 180, иако је човек у судници рекао 170. Знате, па ћемо ми то да проверимо и да видимо да ли је то тачно. Тако и за све остале примедбе, ја вас молим, дакле, да то написмено напишете, да предате нашем стручном сараднику и онда ће прво то службе проверити, ако буде потребе за мојом интервенцијом, наравно, да ћу се и ја ангажовати у том смислу, да донесем и одговарајућа решења о исправкама и да то буде благовремено. У реду?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: У реду. Желео сам само у овом тренутку да кажем да бих желео да прегледам транскрипте, тј. аудио записе, аудио-видео записе о саслушању Дукића, који се води разговор између Вас, јер постоје индиције код мене, да су избачене поједине реченице, чак и питања су избачена, а не реченице, које су доста важне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Из Дукићевог саслушања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Дукићевог саслушања?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Тако да не постоји питање које сте Ви поставили Дукићу, да ли је Милојевић, да ли сте њега видели, уопште не постоји питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако, него, такође то ставите, напишите то као примедбу. А ја Вам гарантујем да ћемо проверити. Наопако да су цели сегменти изостали, али не могу да верујем да се може, ако се снима на шест начина, да се може неки део загубити.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Ја имам овде директно да Вам покажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да имамо свих шест уређаја, да одједном стану на десет секунди да не раде, мислим, не могу да верујем у то. Ставите то као примедбу, господине Милојевићу, врло ћу радо и сам лично то проверити. У реду?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: У реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колеге, наставићемо са радом сутра у 9,30 сати, сведоци, рекли смо, Величковић и Наић. Хвала лепо.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА